

Την πεποίθηση ότι η Ελλάδα θα ανακάμψει μόνο αφού πρώτα πιάσει πάτο εκφράζει χαρακτηριστικά η επικεφαλής της ομάδας του Nouriel Roubini για την Ευρωζώνη Megan Greene, η οποία θέτει ως «προϋπόθεση για την υλοποίηση δραστικών μεταρρυθμίσεων μία ριζική αλλαγή της ελληνικής πολιτικής τάξης». Σχολιάζοντας την ολοκλήρωση του προγράμματος ανταλλαγής ομολόγων (PSI), η κ. Greene εκτιμά ότι αυτό δεν είναι σε θέση να καταστήσει βιώσιμα τα δημοσιονομικά της χώρας, «δεδομένου μάλιστα ότι το ελληνικό ΑΕΠ θα εξακολουθήσει να βρίσκεται σε φάση συρρίκνωσης για τα επόμενα χρόνια».

«Η Ελλάδα μπορεί να επανέλθει σε ρυθμούς ανάκαμψης μόνο αν συνδυάσει τη δημοσιονομική προσαρμογή την οποία έχει εφαρμόσει τα τελευταία χρόνια με τις απολύτως απαραίτητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Κατά τη γνώμη μου, αυτό απαιτεί μία μεγάλη αλλαγή σε ολόκληρη την ελληνική πολιτική τάξη, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο αφού η χώρα θα έχει πιάσει πάτο. Μία στάση πληρωμών, με παράλληλη έξοδο από την Ευρωζώνη, θα μπορούσε να σηματοδοτήσει το σημείο επανεκκίνησης από το οποίο οι Έλληνες θα αρχίσουν επιτέλους να ανοικοδομούν την κοινωνία τους», εκτιμά η κ. Greene.

Εξηγώντας το σκεπτικό της, σημειώνει ότι η Ελλάδα «αναγκάζεται να προβεί σε βίαιη εσωτερική υποτίμηση, ώστε να γίνει ανταγωνιστικότερη έναντι των εταίρων της, καθώς ως μέλος της Ευρωζώνης δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγξει τη συναλλαγματική πολιτική της».

Με αυτούς τους όρους, θεωρεί ότι «προμηνύεται τουλάχιστον μία 10ετία ύφεσης, την οποία είναι αμφίβολο αν θα μπορέσει να αντέξει το πολιτικό σύστημα της χώρας». Ως εκ τούτου, εκφράζει την άποψη ότι «μία νέα δραχμή θα σήμαινε τη μαζική υποτίμηση της ελληνικής οικονομίας, η οποία θα ενίσχυε την ελληνική ανταγωνιστικότητα σχεδόν μέσα σε μια νύχτα».

«Η έξοδος από το Ευρώ δεν θα είναι μία εύκολη υπόθεση. Θα συνοδευτεί από μία χρεοκοπία του ελληνικού Δημοσίου, θα προκαλέσει πανικό στις τράπεζες και θα επιβάλει τον έλεγχο κεφαλαίων. Ωστόσο, προοδευτικά, τα παραπάνω μάλλον θα είναι αναπόφευκτα είτε η χώρα μείνει στο Ευρώ είτε όχι. Τουλάχιστον, θα πρέπει η χώρα να επωφεληθεί από τη νομισματική υποτίμηση», προσθέτει.

Επιχειρώντας να απαντήσει σε μία σειρά από επιχειρήματα κατά της εξόδου από το Ευρώ,

δηλώνει: «Σε αντίθεση με την εδραιωμένη άποψη ότι η χώρα δεν διαθέτει εξαγωγική βιομηχανία και άρα δεν θα επωφελείτο από μία νομισματική υποτίμηση, ο ελληνικός τουρισμός -ο οποίος συνδράμει με 18% στο εθνικό ΑΕΠ και έχει χάσει έδαφος έναντι των φθηνότερων αγορών της Τουρκίας και της Βόρειας Αφρικής- θα κέρδιζε πολλά. Η γεωργία, η μεταποίηση και το φάρμακο είναι επίσης αρκετά μεγάλες ελληνικές εξαγωγικές βιομηχανίες (όλοι αυτοί οι τομείς θα επωφελούνταν ιδιαίτερα από τη μείωση των τιμών). Άλλωστε, κανείς δεν πιστεύει ότι στην περίπτωση εξόδου η Ευρωζώνη θα άφηνε την Ελλάδα χωρίς ένα οικονομικό “σωσίβιο”. Η αποχώρηση από το ενιαίο νόμισμα θα αντιμετωπιζόταν σαν ένα διαζύγιο, κατά το οποίο η τρόικα και η Ελλάδα θα κατέληγαν πως η μεταξύ τους σχέση δεν λειτουργεί πια. Η τρόικα θα παρείχε μία γέφυρα χρηματοδότησης για τη μετάβαση στο νέο καθεστώς».

Αναφερόμενη περαιτέρω στη συμφωνία του PSI, η συνεργάτιδα του Ρουμπινί προβλέπει ότι αναγκαστικά «θα ακολουθήσουν και άλλες αναδιαρθρώσεις χρέους στην Ελλάδα. Επιπλέον, είναι ιδιαίτερα πιθανό ότι η Πορτογαλία θα ακολουθήσει τα βήματα της Ελλάδας και θα χρειαστεί ένα δεύτερο πακέτο διάσωσης, συνοδευόμενο από μία συμφωνία ανταλλαγής ομολόγων».

Ως προς τις αντιδράσεις των αγορών, αναφέρει χαρακτηριστικά πως «σε καμία περίπτωση δεν έχουν ενθουσιαστεί με το ελληνικό PSI και η κλίση της καμπύλης των ελληνικών επιδόσεων παραμένει αντίστροφη, καταδεικνύοντας ότι οι επενδυτές αναμένουν περαιτέρω αναδιαρθρώσεις χρέους στην Ελλάδα».

Πηγή: tvxs.gr

Την πεποίθηση ότι η Ελλάδα θα ανακάμψει μόνο αφού πρώτα πιάσει πάτο εκφράζει χαρακτηριστικά η επικεφαλής της ομάδας του Nouriel Roubini για την Ευρωζώνη Megan Greene, η οποία θέτει ως «προϋπόθεση για την υλοποίηση δραστικών μεταρρυθμίσεων μία ριζική αλλαγή της ελληνικής πολιτικής τάξης».

Σχολιάζοντας την ολοκλήρωση του προγράμματος ανταλλαγής ομολόγων (PSI), η κ. Greene εκτιμά ότι αυτό δεν είναι σε θέση να καταστήσει βιώσιμα τα δημοσιονομικά της χώρας, «δεδομένου μάλιστα ότι το ελληνικό ΑΕΠ θα εξακολουθήσει να βρίσκεται σε φάση συρρίκνωσης για τα επόμενα χρόνια».

«Η Ελλάδα μπορεί να επανέλθει σε ρυθμούς ανάκαμψης μόνο αν συνδυάσει τη δημοσιονομική προσαρμογή την οποία έχει εφαρμόσει τα τελευταία χρόνια με τις απολύτως απαραίτητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Κατά τη γνώμη μου, αυτό απαιτεί μία μεγάλη αλλαγή σε ολόκληρη την ελληνική πολιτική τάξη, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο αφού η χώρα θα έχει πιάσει πάτο. Μία στάση πληρωμών, με παράλληλη έξοδο από την Ευρωζώνη, θα μπορούσε να σηματοδοτήσει το σημείο επανεκκίνησης από το οποίο οι Έλληνες θα αρχίσουν επιτέλους να ανοικοδομούν την κοινωνία τους», εκτιμά η κ. Greene.

Εξηγώντας το σκεπτικό της, σημειώνει ότι η Ελλάδα «αναγκάζεται να προβεί σε βίαιη εσωτερική υποτίμηση, ώστε να γίνει ανταγωνιστικότερη έναντι των εταίρων της, καθώς ως μέλος της Ευρωζώνης δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγξει τη συναλλαγματική πολιτική της». Με αυτούς τους όρους, θεωρεί ότι «προμηνύεται τουλάχιστον μία 10ετία ύφεσης, την οποία είναι αμφίβολο αν θα μπορέσει να αντέξει το πολιτικό σύστημα της χώρας». Ως εκ τούτου, εκφράζει την άποψη ότι «μία νέα δραχμή θα σήμαινε τη μαζική υποτίμηση της ελληνικής οικονομίας, η οποία θα ενίσχυε την ελληνική ανταγωνιστικότητα σχεδόν μέσα σε μια νύχτα».

«Η έξοδος από το Ευρώ δεν θα είναι μία εύκολη υπόθεση. Θα συνοδευτεί από μία χρεοκοπία του ελληνικού Δημοσίου, θα προκαλέσει πανικό στις τράπεζες και θα επιβάλει τον έλεγχο κεφαλαίων. Ωστόσο, προοδευτικά, τα παραπάνω μάλλον θα είναι αναπόφευκτα είτε η χώρα μείνει στο Ευρώ είτε όχι. Τουλάχιστον, θα πρέπει η χώρα να επωφεληθεί από τη νομισματική υποτίμηση», προσθέτει.

Επιχειρώντας να απαντήσει σε μία σειρά από επιχειρήματα κατά της εξόδου από το Ευρώ, δηλώνει: «Σε αντίθεση με την εδραιωμένη άποψη ότι η χώρα δεν διαθέτει εξαγωγική βιομηχανία και άρα δεν θα επωφελείτο από μία νομισματική υποτίμηση, ο ελληνικός τουρισμός -ο οποίος συνδράμει με 18% στο εθνικό ΑΕΠ και έχει χάσει έδαφος έναντι των φθηνότερων αγορών της Τουρκίας και της Βόρειας Αφρικής- θα κέρδιζε πολλά. Η γεωργία, η μεταποίηση και το φάρμακο είναι επίσης αρκετά μεγάλες ελληνικές εξαγωγικές βιομηχανίες (όλοι αυτοί οι τομείς θα επωφελούνταν ιδιαίτερα από τη μείωση των τιμών). Άλλωστε, κανείς δεν πιστεύει ότι στην περίπτωση εξόδου η Ευρωζώνη θα άφηνε την Ελλάδα χωρίς ένα οικονομικό "σωσίβιο". Η αποχώρηση από το ενιαίο νόμισμα θα αντιμετωπιζόταν σαν ένα διαζύγιο, κατά το οποίο η τρόικα και η Ελλάδα θα κατέληγαν πως η μεταξύ τους σχέση δεν λειτουργεί πια. Η τρόικα θα παρείχε μία γέφυρα χρηματοδότησης για τη μετάβαση στο νέο καθεστώς».

Αναφερόμενη περαιτέρω στη συμφωνία του PSI, η συνεργάτιδα του Ρουμπινί προβλέπει ότι αναγκαστικά «θα ακολουθήσουν και άλλες αναδιαρθρώσεις χρέους στην Ελλάδα. Επιπλέον, είναι ιδιαίτερα πιθανό ότι η Πορτογαλία θα ακολουθήσει τα βήματα της Ελλάδας και θα χρειαστεί ένα δεύτερο πακέτο διάσωσης, συνοδευόμενο από μία συμφωνία ανταλλαγής ομολόγων».

Ως προς τις αντιδράσεις των αγορών, αναφέρει χαρακτηριστικά πως «σε καμία περίπτωση δεν έχουν ενθουσιαστεί με το ελληνικό PSI και η κλίση της καμπύλης των ελληνικών

επιδόσεων παραμένει αντίστροφη, καταδεικνύοντας ότι οι επενδυτές αναμένουν περαιτέρω αναδιαρθρώσεις χρέους στην Ελλάδα».

Πηγή: tvxs.gr